

God, barmhartige Vader, U hebt de zalige bisschop Álvaro de genade verleend om, met de hulp van de heilige Maagd Maria, een voorbeeldige herder te zijn in dienst van de Kerk en een trouwe zoon en opvolger van de heilige Jozefmaria, stichter van het Opus Dei. Geef dat ook ik trouw beantwoord aan de eisen van mijn roeping als christen en dat ik van alle ogenblikken en omstandigheden van mijn leven gebruik weet te maken om U te beminnen en het Koninkrijk van Jezus Christus te dienen. Gewaardig U de heiligverklaring te verlenen van de zalige Álvaro en verleen mij op zijn voorspraak de gunst die ik U vraag.... (eigen intentie).

Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eer aan de Vader.

Wie een gunst heeft ontvangen op voorspraak van de zalige Álvaro del Portillo, wordt verzocht dit door te geven aan de Prelatuur van het Opus Dei
Jan Luijkenstraat 52
1071 CS Amsterdam
info.nl@opusdei.org

Wij zijn onze lezers en lezeressen erkentelijk wanneer zij ons namen en adressen opgeven van mensen die het ook op prijs stellen dit informatiebulletin te ontvangen.

Informatiebulletin Álvaro del Portillo
ISSN: 1567-5556

Álvaro del Portillo

27
09/2014

Dit informatiebulletin wordt gratis verspreid. Wie aan de verspreiding ervan zou willen bijdragen, kan een gift overmaken op:
NL23INGB0003740023,
ten name van *Hulpfonds Bureau heiligverklaringen – Opus Dei, Amsterdam.*

Imprimatur:
Mgr. Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei

Grafische vormgeving:
MCM S.r.l. – Florence
Maquette: Daniele Rettori

Informatiebulletin nr. 7
Mei 2015

- 3 Presentatie
- 4 Tekst van de zaligverklaring
- 5 Brief van Paus Franciscus aan Mgr. Javier Echevarría
- 8 Homilie van kardinaal Angelo Amato
- 10 Woorden van de prelaat van het Opus Dei
- 12 Homilie van Mgr. Javier Echevarría op 28 september
- 15 Don Alvaro in de basiliek van St. Eugenio
- 16 De dankzeggingsmissen in Rome
- 17 Audiëntie met Paus Franciscus op 1 oktober
- 18 Terugkeer van het lichaam van de zalige Alvaro naar de crypte op 2 oktober.
- 21 Gunsten

De zalige Álvaro del Portillo werd op 11 maart 1914 geboren in Madrid, in een groot en diepgelovig gezin. Hij was Medewerker Openbare Werken, promoveerde als civiel ingenieur en werd later ook doctor in de Geschiedenis en in het Kerkelijk Recht. Vanaf 1935 maakte hij deel uit van het Opus Dei. Bij zijn werk en dagelijkse plichten was hij zeer trouw aan de christelijke roeping en hij bracht studiegenoten, collega's en vele andere mensen dicht bij God. Na zijn priesterwijding in 1944 richtte hij zich volledig op zijn pastorale werk. In 1946 verhuisde hij naar Rome. Hij diende de Kerk ook door met toewijding de vele taken te vervullen die de Heilige Stoel hem toevertrouwde, in het bijzonder tijdens het Tweede Vaticaans Concilie. Op 15 september 1975 werd hij aangewezen als eerste opvolger van de heilige Jozefmaria. Op 28 november 1982, bij het oprichten van het Opus Dei als personele prelatuur – die bestaat uit lekengevolgen en seculiere priesters – benoemde paus Johannes Paulus II hem tot eerste prelaat van deze kerkelijk instelling en in 1991 wijdde hij hem bisschop. Zijn bestuurswerkzaamheden kenmerkten zich door een diepe verbondenheid met de paus en de andere bisschoppen, een volledige trouw aan de stichter en zijn boodschap, en een onvermoeibare pastorale inzet. De Heer riep zijn goede en trouwe dienaar tot zich in de vroege morgen van 23 maart 1994, enkele uren na zijn thuiskomst van een pelgrimsreis naar het Heilig Land, waar hij met veel liefde de plaatsen bezocht waar Jezus geleefd heeft. Nog dezelfde dag kwam de heilige Johannes Paulus II bidden bij zijn stoffelijk overschot, dat nu rust in de crypte van de prelaatskerk van Onze Lieve Vrouw van de Vrede, in de Viale Bruno Buozzi 75 te Rome.

Ten geleide

De vreugde van een christelijk gezin

Op 27 september 2014 werd Mgr. Álvaro del Portillo zalig verklaard. Hij was prelaat van de Prelatuur van het Heilig Kruis en Opus Dei en de eerste opvolger en trouwe zoon van de stichter, de heilige Jozefmaria Escrivá. De ceremonie vond plaats in Madrid en werd voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Paus, kardinaal Angelo Amato, prefect van de Congregatie voor de Heiligverklaringen.

Ter gelegenheid van de zaligverklaring schreef paus Franciscus een brief aan de prelaat van het Opus Dei, Mgr. Javier Echevarría, waarin hij zijn vreugde uitte over deze gebeurtenis en opmerkte: "De zalige Álvaro del Portillo stuurt een zeer duidelijke boodschap, hij zegt ons dat we op de Heer moeten vertrouwen, dat Hij onze broeder, onze vriend is en altijd aan onze zijde staat, ons nooit teleurstelt. Hij moedigt ons aan niet bang te zijn tegen de stroom in te gaan en tegenwerking te ondergaan als we het evangelie verkondigen. Hij leert ons ook dat we in het eenvoudige en dagelijkse een zekere weg naar heiligheid kunnen vinden".

"Het leven van deze goede en trouwe dienaar – schrijft de prelaat van het Opus Dei – is samen te vatten als een volledige trouw aan het plan van God voor zijn persoon en voor zijn zending op aarde.

Daar kwam zijn onverstoorbare vrede uit voort, deze vreugde die velen van ons hebben kunnen zien. De Kerk erkent dat hij in de glorie van de zaligen is en stelt hem als voorbeeld van trouwe navolging van Christus, waarmee zij ons herinnert aan de weg die wij moeten afleggen om tot de vereniging met God te komen, waartoe de Heer ons allen oproept en waardoor wij reeds hier beneden gelukkig zijn" (Brief van de prelaat aan de gelovigen en medewerkers van het Opus Dei, 1 oktober 2014).

Deze datum zal onvergetelijk zijn voor de honderdduizenden die de ceremonie van de zaligverklaring bijwoonden, voor degenen die het via televisie en internet gevolgd hebben en voor zo vele anderen die hebben deelgenomen aan de Missen van dankzegging, die op veel plaatsen van de vijf continenten opgedragen zijn. ■

- 1 Kardinaal Amato, vertegenwoordiger van de Paus bij de ceremonie van de zaligverklaring.
- 2 De ceremonies hebben plaats in een sfeer van ingetogenheid en gebed.
- 3 Deelnemers aan de zaligverklaring
- 4 Een momentopname van de ceremonie.

Graag willigen wij de wens in van onze broeder en kardinaal van de Rooms Katholieke Kerk Agostino Vallini, Vicaris Generaal voor het bisdom Rome, en van Javier Echevarría Rodríguez, titulair bisschop van Cilibia, prelaat van de Prelatuur van het Heilig Kruis en Opus Dei, alsook van vele andere bisschoppen en gelovigen – na het advies van de Congregatie van Heiligverklaringen te hebben ingewonnen – en verklaren wij, met ons Apostolisch Gezag, dat de *Eerbiedwaardige Dienaar Gods Álvaro del Portillo y Diez Sollano*, bisschop prelaat van de personele prelatuur van het Heilig Kruis en Opus Dei, herder naar het hart van Christus, ijverig dienaar van de Kerk, voortaan Zalig mag worden genoemd. Jaarlijks kan zijn feest gevierd worden op 12 mei op de plaatsen en op de manieren die volgens het canoniek recht zijn vastgesteld. In de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Gegeven te Rome, bij St. Petrus, op 21 september van het jaar 2014, het tweede van ons pontificaat.

FRANCISCUS

Activiteiten rondom de zaligverklaring

26 SEPTEMBER

Eucharistische aanbidding in diverse kerken in Madrid, als voorbereiding voor de deelnemers aan de ceremonie van de zaligverklaring van Álvaro del Portillo.

27 SEPTEMBER

Zaligverklaring van Álvaro del Portillo

28 SEPTEMBER

Plechtige Mis van dankzegging gevierd door Mgr. Javier Echevarría.

29 SEPTEMBER

Overbrenging van het lichaam van de zalige Álvaro van de prelaatskerk van OLV van de Vrede, naar de basiliek van San Eugenio, om te worden vereerd door pelgrims die naar Rome komen.

30 SEPTEMBER, 's morgens

Mis van dankzegging in de basiliek St. Jan van Lateranen.

30 SEPTEMBER, 's middags

Dankzeggingsmis in de basiliek Santa Maria Maggiore.

1 OKTOBER

Audiëntie met paus Franciscus, waarin hij Mgr. Javier Echevarría, bisschop Prelaat van het Opus Dei begroet en de pelgrims uit Amerika, Afrika en Azië

2 OKTOBER, 'S MIDDAGS

Uitstelling van het H. Sacrament en Lof met het zingen van het Te Deum in de basiliek San Eugenio, vóór het terugbrengen van de kist van de zalige Álvaro naar de kerk van de OLV van de Vrede. Daar aangekomen werd de zegen met de relikwie gegeven en werd het stoffelijk overschot overgebracht naar de crypte van de kerk. ■

Brief van Paus Franciscus aan Mgr. Javier Echevarría Bij gelegenheid van de zaligverklaring van de Eerbiedwaardige Álvaro del Portillo

Geliefde broeder,

De zaligverklaring van de dienaar van God Álvaro del Portillo, trouwe medewerker en eerste opvolger van de heilige Jozefmaria Escrivá aan het hoofd van het Opus Dei, is een reden tot bijzondere vreugde voor alle gelovigen van deze Prelatuur en ook voor jou, die gedurende zo lange tijd getuige was van zijn liefde voor God en voor de anderen, van zijn trouw aan de Kerk en aan zijn roeping. Ook ik wens mij aan te sluiten bij jullie vreugde en dankzeggen aan God, die het gelaat van zijn Kerk verfraait met de heiligheid van zijn kinderen.

Zijn zaligverklaring zal plaats hebben in Madrid, de stad waar hij geboren werd, waar hij zijn kinderjaren en zijn jeugd heeft doorgebracht. Daar werd zijn bestaan gesmeed in de eenvoud van het gezinsleven, in de vriendschap en de dienst aan de anderen, zoals het in de buitenwijken gaan helpen bij de menselijke en christelijke vorming van zovele mensen in nood. Daar vooral had de gebeurtenis plaats die een definitieve wending gaf aan zijn leven: de ontmoeting met de heilige Jozefmaria Escrivá, van wie hij leerde om elke dag meer verliefd te raken op Christus. Ja verliefd raken op Christus. Dit is de weg van de heiligheid die elke christen dient te bewandelen: zich laten beminnen door de Heer, het hart openen voor zijn liefde en toestaan dat Hij degene is die ons leven leidt.

Ik breng graag het schietgebed in herinnering dat de dienaar van God gewoon was vaak te herhalen, in het bijzonder op de verjaardagen van bijzondere gebeurtenissen in zijn leven: «dank U, vergeef mij, help mij meer!». Het zijn woorden die ons brengen naar de realiteit van zijn innerlijk leven en van zijn omgang met Onze Lieve Heer. Woorden die ook ons kunnen helpen een nieuwe impuls te geven aan ons eigen christelijke leven.

Om te beginnen: dank U. Het is de directe en spontane reactie die in een ziel opkomt tegenover de goedheid van God. Het kan niet anders. Hij gaat ons altijd voor. Hoe we ons ook inspannen, Zijn liefde komt altijd eerder; Hij is de eerste die ons aanraakt en ons liefkoost. Hij neemt het initiatief. Álvaro del Portillo was zich bewust van de vele gaven die God hem geschonken had en hij dankte God voor deze blijken van vaderlijke liefde. Maar hij liet het niet daarbij; de erkenning van de liefde van de Heer voor hem, wekte in zijn hart verlangens om Hem met grotere overgave en edelmoedigheid te volgen en om een leven te leiden van nederige dienstbaarheid aan de anderen. Bijzonder opvallend was zijn liefde voor de Kerk, bruid van Christus. Hij diende haar met een hart vrij van aardse interesses, ver van tweedracht, hartelijk voor iedereen en altijd op zoek

28 september: zonder bang te zijn voor de regen.

naar het positieve in de anderen, naar datgene wat verbindt, wat opbouwt. Nooit uitte hij een klacht of kritiek, zelfs niet in de moeilijkste momenten. Hij reageerde altijd – zoals hij geleerd had van de heilige Jozefmaria – met gebed, met vergeving, met begrip en met oprechte naastenliefde.

Vergeef mij. Vaak bekende hij dat hij zich met lege handen zag tegenover God; niet in staat om met edelmoedigheid te beantwoorden. Maar het belijden van de menselijke armzaligheid is geen vrucht van de wanhoop, maar van een zich vertrouwwol verlaten op God, die Vader is. Het is een zich openen voor Zijn barmhartigheid, voor Zijn liefde die de kracht in zich draagt om ons leven te hernieuwen. Een liefde die niet vernedert, noch ons in de afgrond stort van onze schuld, maar ons omarmt, ons opricht uit ons neerliggen en ons doet voortgaan met meer vastbeslotenheid en vreugde. De dienaar van God Álvaro besefte hoe zeer wij de goddelijke barmhartigheid nodig hebben en zette zich persoonlijk met al zijn krachten in om de personen met wie hij omging aan te moedigen naar het sacrament van de biecht te gaan, het sacrament van de vreugde. Hoe belangrijk is het de tederheid van de liefde van God te voelen en te ontdekken dat we nog op tijd zijn om Hem lief te hebben.

Help mij meer. Inderdaad, de Heer laat ons nooit in de steek; Hij is altijd aan onze zijde, Hij trekt met ons op en elke dag verwacht Hij van ons een nieuwe liefde. Zijn genade zal ons niet ontbreken en met Zijn hulp kunnen wij Zijn naam in de hele wereld bekend maken. In het hart van de nieuwe zalige leefde het verlangen de Blijde Boodschap te brengen naar alle harten. Zo doorreisde hij vele landen om projecten van evangelisatie te bevorderen, zonder weerhouden te worden door moeilijkheden, bewogen door zijn liefde voor God en zijn broeders. Iemand die zeer dicht is bij God, weet zeer dicht bij de mensen te zijn. De eerste voorwaarde om hen Christus te verkondigen, is hen lief te hebben, want Christus heeft hen al eerder lief gehad. Wij moeten ons egoïsme en onze gemakzucht achter ons laten en onze broeders tegemoet gaan. Daar wacht de Heer op ons. Wij mogen het geloof niet voor onszelf houden; het is een gave die wij ontvangen hebben om door te geven en te delen met de anderen.

Dank U, vergeef mij, help mij! Deze woorden karakteriseren een bestaan gericht op God. Het bestaan van iemand die geraakt is door de grootste Liefde en die helemaal leeft van deze liefde; van iemand die ook bij het ervaren van zijn zwakheden en menselijke grenzen, vertrouwt op de barmhartigheid van de Heer en wil dat alle mensen, zijn broeders, dit ook zo ervaren.

Geliefde broeder, de zalige Álvaro del Portillo zendt ons een zeer heldere boodschap. Hij zegt ons te vertrouwen op de Heer, die immers onze broeder is, onze vriend die ons nooit in de steek laat en altijd aan onze zijde is. Hij spoort ons aan niet bang te zijn om tegen de stroom in te gaan en te lijden omwille van het verkondigen van het Evangelie. Hij leert ons bovendien dat wij in de eenvoud en het alledaagse van ons leven, een zekere weg van heiligheid kunnen vinden.

Vraag, alsjeblieft, aan alle gelovigen van de Prelatuur, priesters en leken en aan al degenen die deelnemen aan haar activiteiten, dat zij voor mij bidden. Graag verleen ik hen mijn Apostolische Zegen.

Dat Jezus hen zegent en dat Onze Lieve Vrouw hen behoedt.

Met broederlijke groet,

Franciscus

1

Woorden van paus Franciscus tijdens de Engel des Heren op 28 september 2014

Gisteren, in Madrid, is bisschop Álvaro del Portillo zalig verklaard: dat zijn voorbeeld van christelijke en priesterlijke getuigenis bij velen het verlangen opwekt om zich steeds meer te verenigen met Christus en het Evangelie.

1

2

3

4

5

- 1 Graf van de zalige Álvaro in de crypte van Onze Lieve Vrouw van de Vrede.
- 2 Gezinnen woonden de plechtigheid bij.
- 3 Mensen uit alle hoeken van de wereld.
- 4 Pelgrims vereren de nieuwe zalige.
- 5 Mensen uit alle hoeken van de wereld.

Kardinaal Angelo Amato, vertegenwoordiger van de Paus Mis van de zaligverklaring van Mgr. Álvaro del Portillo

1. «Een herder naar het hart van Christus, een ijverig dienaar van de Kerk». Dit is het portret dat paus Franciscus schetst van de zalige Álvaro del Portillo, een goede herder die net als Jezus zijn schapen kent en van ze houdt, en degenen die de weg kwijt zijn geraakt naar de schaapskooi leidt, de wonden van de zieke schapen verbindt en zijn leven voor hen geeft. (Na enkele aspecten van het leven van don Álvaro belicht te hebben, stond kardinaal Amato stil bij de nederigheid.)

5. Er is echter één deugd die monseigneur Álvaro del Portillo op een heel buitengewone manier heeft beleefd, omdat hij haar een onmisbaar instrument achtte voor de heiligheid en het apostolaat: de deugd van de nederigheid, die navolging van en vereenzelving is met Christus, zachtmoedig en nederig van hart. Hij hield van het verborgen leven van Jezus en minachtte de eenvoudige uitingen van de volksdevotie niet, zoals bijvoorbeeld op de knieën de Scala Santa [Heilige Trap] in Rome opgaan. Toen een gelovige van de Prelatuur die deze plaats had bezocht, maar gewoon de Scala Santa te voet had bestegen, omdat – zo zei hij – zichzelf een rijpe christen vond met een goede vorming, antwoordde de zalige Álvaro hem met een glimlach en hij voegde daaraan toe dat hij de Scala Santa op zijn knieën was opgegaan, ondanks de drukte van een heleboel mensen en het gebrek aan frisse lucht. Het was een grote les in eenvoud en vroomheid.

Monseigneur del Portillo was inderdaad op een weldadige manier "besmet" door het gedrag van Onze Heer Jezus Christus, die niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen. Daarom bad en overwoog hij veelvuldig de eucharistische hymne *Adoro Te devote, latens deitas*. Op dezelfde manier heeft hij het leven van Maria, de nederige dienstmaagd van de Heer overwogen. Soms herinnerde hij aan een zin van Cervantes, uit de Novelas Ejemplares: «zonder nederigheid bestaat er geen andere deugd». En

vaak zei hij een schietgebedje dat door de gelovigen van het Werk veel wordt gebeden: «*Cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies*»: een berouwvol en vernederd hart, God, zult U niet verachten.

De nederigheid was voor hem, net als voor Sint Augustinus, de woning van de naastenliefde. Hij herhaalde een advies dat de stichter van het Opus Dei gewoon was te geven, in woorden van de heilige Jozef van Calasanz: «*Als je heilig wilt worden, wees dan nederig; als je heiliger wilt worden, wees dan nog nederiger; als je heel heilig wilt worden, wees dan heel nederig*». Ook vergat hij niet dat bij de intocht in Jeruzalem een ezel de troon van Jezus was. Zelfs zijn studiegenoten leggen niet alleen de nadruk op zijn buitengewone intelligentie, maar onderstrepen ook zijn eenvoud, de serene onschuld van degene die niet denkt dat hij beter is dan de anderen. Hij dacht dat zijn grootste vijand de hoogmoed was. Een getuige verzekert dat hij "de nederigheid in persoon" was. Zijn nederigheid was niet nors, opvallend, irriterend, maar liefdevol en blijmoedig. Zijn vreugde kwam voort uit de overtuiging van zijn persoonlijke nietswaardigheid. Aan het begin van 1994, het laatste jaar van zijn leven op aarde, zei hij in een bijeenkomst met zijn dochters: «ik zeg het jullie, en ik zeg het mijzelf: we moeten heel ons leven strijden om nederig te worden. We hebben de schitterende leerschool van de nederigheid van de Heer, van de Allerheiligste Maagd en van Sint Jozef. Daar zullen we van leren. We zullen strijden tegen ons eigen ik, dat voortdurend als een adder de kop opsteekt om te bijten. Maar we zijn veilig als wij dicht bij Jezus zijn, die voortkomt uit Maria en die de kop van de slang zal verpletteren.»

Voor don Álvaro was de nederigheid «de sleutel die de deur opent om het huis van de heiligheid binnen te gaan», terwijl de hoogmoed de grootste hindernis vormt om God te zien en te binnemen. Hij zei: «de nederigheid rukt ons het belachelijke masker van

karton af, dat de opscheppers, de verwaande lieden opgezet hebben». De nederigheid is de erkenning van onze beperkingen, maar ook van onze waardigheid als kinderen van God. De beste lofprijzing van zijn nederigheid komt van een vrouw van het Opus Dei na het overlijden van de Stichter: «*degene die gestorven is, is don Álvaro, want onze Vader leeft verder in zijn opvolger*». Een kardinaal getuigt, dat toen hij in de Regel van Sint Benedictus of in de Geestelijke Oefeningen van de heilige Ignatius van Loyola over de nederigheid las, hij een heel verheven ideaal leek te beschouwen, dat echter onbereikbaar is voor de mens. Maar toen hij de zalige Álvaro leerde kennen en met hem omging, begreep hij dat het mogelijk was de nederigheid op een totale manier te beleven.

6. De woorden die kardinaal Ratzinger in 2002 uitsprak bij gelegenheid van de heiligverklaring van de stichter van het Opus Dei kunnen op de Zalige worden toegepast. Ratzinger, die toentertijd prefect van de Congregatie voor de Geloofsleer was, zei toen hij over de heldhaftige deugd sprak: «*Een heldhaftige deugd betekent niet dat iemand uit zichzelf grote dingen ten uitvoer heeft gebracht, maar dat er zich in zijn leven werkelijkheden voordoen die niet door hem zijn verwezenlijkt, omdat hij zich open en beschikbaar heeft gesteld voor het handelen van God. (...) Dit is de heiligheid*». Dit is de boodschap die de zalige Álvaro del Portillo, «een herder naar het hart van Jezus, een ijverig dienaar van de Kerk», ons vandaag

meegeeft. Hij nodigt ons uit heilig te worden zoals hij, door een beminnelijke, barmhartige, vriendelijke, zachtmoedige en nederige heiligheid te beleven.

De Kerk en de wereld hebben behoefte aan het grootse schouwspel van de heiligheid om met de aangename geur ervan de stinkende walm van de vele ondeugden, waar men met een aanmatigende aandrang mee te koop loopt, te zuiveren. Wij hebben nu meer dan ooit behoefte aan een ecologie van de heiligheid om de besmetting van de immoraliteit en de corruptie tegen te gaan. De heiligen nodigen ons uit in de schoot van de Kerk en van de maatschappij de zuivere lucht van Gods genade binnen te brengen, die het aanschijn der aarde zal hernieuwen. Moge Maria, hulp van de christenen en Moeder van de heiligen ons helpen en beschermen.

Zalige Álvaro del Portillo, bid voor ons. Amen. ■

1 Kardinaal Amato bewierookt de relikwie van de zalige Álvaro

2 Overzicht van het priesterkoor

3 Een biddende menigte

4 Het uitdelen van de H. Communie

Mgr. Javier Echevarría

Woorden van dankzegging aan het einde van de Mis

Aan het einde van deze plechtige viering wil ik mijn diepe dankbaarheid jegens de Allerheiligste Drie-eenheid uiten voor de gave die Zij vandaag aan heel de Kerk heeft geschonken. De verheffing tot de altaren van Álvaro del Portillo, opvolger van de heilige Jozefmaria Escrivá, herinnert ons opnieuw aan de universele roeping tot heiligheid, die door het 2e Vaticaans Concilie met grote kracht is verkondigd. De aardse levensloop van de zalige Álvaro laat ons zien dat de weg van de persoonlijke heiligheid gekenmerkt wordt door het ten volle vervullen van de eigen plichten. Dit is het pad dat leidt naar de volledige vereniging met God, waarnaar wij allemaal horen te streven. Ik ben ook de Allerheiligste Maagd Maria dankbaar op wier moederlijke voorspraak alle goede gaven uit de hemel ons bereiken.

Ik bid de Moeder van God en onze Moeder dat zij voor ons allen en voor ieder afzonderlijk blijft voorspreken, opdat wij onze weg naar de heiligheid ten einde toe afleggen. Wij smeken haar in het bijzonder voor onze broeders en zusters die in verschillende delen van de wereld vanwege hun geloof vervolging lijden en zelfs het martelaarschap ondergaan. Mijn dankbaarheid is ook gericht tot paus Franciscus voor zijn vaderlijke boodschap, voor zijn nabijheid en zijn duidelijke raadgevingen voor de geestelijke strijd van de christenen. Met diepe dankbaarheid richt ik mij tot kardinaal Angelo Amato, prefect van de Congregatie van Heiligverklaringen, die namens de Paus met zo veel waardigheid en genegenheid de zaligverklaring heeft verricht. Ik vraag u allen deze dankbaarheid tot uitdrukking te brengen in een constant dagelijks gebed voor de persoon en intenties van de Paus, voor de bisschoppen en priesters. (...)

Ik kan me de vreugde – onderdeel van de accidentele glorie – voorstellen die de heilige pausen Johannes XXIII en Johannes Paulus II en de a.s. zalige Paulus VI in de hemel zullen beleven, Don Álvaro heeft hen met totale trouw gediend en is in kinderlijke genegenheid met hen omgegaan. En ik denk werkelijk bijzonder graag aan de vreugde van de heilige Jozefmaria Escrivá, wanneer hij ziet dat deze trouwste zoon van hem als voorspreker en voorbeeld aan alle gelovigen wordt voorgehouden. Ik ben alle leden van het koor en het orkest uitdrukkelijk dankbaar. Zij hebben ons geholpen de heilige liturgie intenser te beleven. Ik dank ook alle aanwezigen: met jullie antwoorden en gezangen hebben jullie een prachtige symfonie tot de hemel gericht. Mijn dankbaarheid gaat ook in het bijzonder uit naar degenen die met vreugde uren en uren werk hebben gestoken in de voorbereiding van deze viering. Mijn erkentelijkheid gaat ook uit naar de technici van de media, die het mogelijk hebben gemaakt dat veel mensen in de hele wereld vanuit hun land aan deze ceremonie hebben kunnen deelnemen.

Ook ben ik bijzonder diegenen dankbaar die met hun gebed en offer de vele geestelijke vruchten van deze dagen hebben voorbereid. Met name de zieken en degenen die ons om verschillende redenen niet fysiek hebben kunnen vergezellen. In de geest echter zijn ze heel verenigd met ons geweest, met de opoffering van hun ziekten of bezigheden. Voor iedereen: heel hartelijk dank! En mogen het voorbeeld en de voorspraak van de nieuwe Zalige ons aanzetten vol christelijke vreugde de weg van de heiligheid zonder onderbreking af te leggen. ■

Kardinaal Antonio María Rouco, aartsbisschop van Madrid

Mijn dank gaat ook uit naar paus Franciscus, die gewild heeft dat deze zaligverklaring plaatsvindt in het aartsbisdom Madrid; ik permitteer mij te zeggen dat de zalige Portillo, geboren in Madrid, vooral óns toebehoort en ons zegent vanuit de hemel. Juist omdat hij zulke diepe wortels had wist hij tegelijkertijd wereldburger te zijn in deze vijf continenten waar hij geweest is, en die nu vertegenwoordigd zijn in deze menigte van biddende mensen (...). Ik wil eraan herinneren dat ik, in de persoonlijke omgang die ik met de zalige Álvaro had – bijvoorbeeld tijdens de bisschoppensynode in 1990 – onder de indruk was van zijn goedheid, sereniteit en goede humeur. "In de gemeenschap van de Kerk": ja, de zalige Álvaro herinnert mij aan mijn bisschoppelijke lijfspreuk: "Ecclesiae Communione". Hij beminde de Kerk en daarom was hij een man van gemeenschap, van eenheid, van liefde.

1 Het deel wat het verst verwijderd is van het priesterkoor

2 De 80 biechtstoelen waren onophoudelijk bezet, al uren voor het begin van de plechtigheid

3 Koor van 100 stemmen in Valdebebas

Mgr. Javier Echevarría Mis van dankzegging

«Dit is Mijn gebod: dat gij elkaar liefhebt, zoals ik u heb liefgehad» (Joh. 15, 12). Deze woorden van het evangelie weerklinken vandaag met een nieuwe vreugde in mijn ziel bij de overweging, dat de menigte die hier gisteren aanwezig was eigenlijk geen menigte was maar een familie die verenigd is door de liefde voor God en voor elkaar, met paus Franciscus en met allen die ons vanuit de vier windstreken vergezeld hebben. Deze liefde wordt vandaag ook sterker door de Eucharistie, in deze heilige Mis van dankzegging voor de zaligverklaring van onze geliefde don Álvaro, prelaat van het Opus Dei.

1. Toen de Heer de Eucharistie instelde, dankte Hij God de Vader voor Zijn eeuwige goedheid, voor de schepping zoals die uit Zijn handen is gekomen en voor Zijn mysterieuze heilsplan. Laten wij dankbaar zijn voor deze oneindige liefde die ons op het Kruis is getoond en waarop de Heer in het Cenakel vooruit is gelopen. En we vragen de Heer: wat moeten wij doen om te beminnen zoals U ons hebt bemind? Om lief te hebben zoals U Petrus en Johannes, iedereen van ons en ook de heilige Jozefmaria en de zalige Álvaro hebt liefgehad.

Door het heilige leven van don Álvaro te beschouwen, ontdekken wij de hand van God, de genade van de Heilige Geest, de gave van een liefde die ons omvormt. En wij maken ons dit gebed van de heilige Jozefmaria eigen dat de nieuwe Zalige zo vaak heeft herhaald: «Geef mij, Heer, de liefde waarmee U wilt dat ik U beminn», en zo zal ik de anderen weten lief te hebben met Uw liefde en mijn armzalige inspanning. De anderen zullen in mijn leven de goedheid van God ontdekken, zoals in het dagelijkse leven van don Álvaro: reeds in dit zo geliefde Madrid was de goddelijke barmhartigheid te zien in zijn solidariteit met de armste en in de steek gelaten mensen. Geliefde broeders en zusters, laten wij God danken door Hem meer liefde te vragen. In de rijpheid van de jeugd, op zijn 25e, was don Álvaro «saxum», een rots voor de heilige Jozefmaria. Vol nederigheid antwoordde hij de stichter van het

Opus Dei in een brief met deze woorden: «Ik probeer dat u ondanks alles vertrouwen kunt hebben in degene die, in plaats van een rots, leem zonder enige vastigheid is. Maar de Heer is zo goed!»² Ook wij kunnen zeker zijn van de goddelijke goedheid die heel ons leven doordrenkt. «Ik zal uw naam prijzen om uw goedheid en om uw trouw», zo hebben wij in de antwoordpsalm gebeden (Ps. 137 [138], 2). En onze dankbaarheid stijgt op naar de Allerheiligste Drie-eenheid omdat Zij bij ons verblijft, met het Woord, Jezus Christus zelf (vgl. Col. 3, 16) en met de Heilige Geest die ons vervult van vreugde (vgl. Joh. 15, 11; Lc. 11, 13) en het mogelijk maakt dat wij ons tot God richten door Hem vol vertrouwen «Abba, Pater»: Vader, pappal te noemen.

2. «De drie-eenheid van de aarde zal ons tot de Drie-eenheid van de hemel brengen»³, heeft don Álvaro in overeenstemming met het onderricht en de ervaring van de stichter van het Opus Dei altijd herhaald. Jezus, Maria en Jozef leiden ons tot de Vader en de Heilige Geest; in de heilige Mensheid van Jezus ontdekken wij de Godheid die daar onafscheidelijk mee verenigd is⁴.

Het Heilig Huisgezin! Met woorden uit de eerste lezing zegenen wij de Heer «die van de moederschoot af de mens groot maakt en met hem handelt naar zijn barmhartigheid» (Sir. 50 22). De geïnspireerde tekst deelt ons mee dat God ons reeds vóór onze geboorte liefhad. Ik moet denken aan dat gedicht dat Vergilius tot een pasgeboren kind richt: «Incipe, parve puer, risu cognoscere matrem»⁵: «kindje, begin jouw moeder te herkennen aan haar glimlach». Het pasgeboren kind ontdekt beetje bij beetje de wereld; het nieuwe wezen dat net ter wereld is gekomen ontdekt een weerspiegeling van de goedheid van God in het liefdevolle gelaat van zijn moeder, in deze glimlach die hem opwacht. Op deze dag die paus Franciscus aan het gebed voor het gezin wijdt, verenigen wij ons met de smeekbeden van de helé Kerk voor deze «communio dilecciónis», deze «liefdesgemeenschap», deze «school»⁶ van het Evangelie die het gezin is, zoals Paulus VI in Nazareth

heeft gezegd. Het gezin heeft met de «innerlijke en diepe dynamiek van de liefde»⁷ een grote «geestelijke vruchtbaarheid», die altijd open staat voor het leven, zoals de heilige Johannes Paulus, met wie de zalige Álvaro door de vriendschap verenigd was, heeft geleerd.

Door don Álvaro te bedanken, bedanken wij zijn ouders die hem hebben opgevoed en zijn hart zo hebben voorbereid dat het eenvoudig en edelmoedig was om de liefde van God te ontvangen en Zijn oproep te beantwoorden. Zo was don Álvaro: een mens wiens glimlach God zegende, die «alom grote dingen doet» (Sir. 50, 22). Hij steunde op God om de Kerk te dienen door het Opus Dei uit te breiden, als een trouwe zoon van de heilige Jozefmaria. Laten we bidden dat er veel gezinnen mogen zijn die «een huis vol licht en blijdschap, zoals het huis van de heilige Familie»⁹ zijn, in woorden van de heilige Jozefmaria. Wij zijn God dankbaar voor de gave van het gezin, een weerspiegeling van de eeuwige liefde binnen de Drie-eenheid, de plaats waar iedereen zich bemind weet om zichzelf, zo als hij is. Laten we ook alle ouders dankbaar zijn die hier bij elkaar zijn en alle mensen die zorgen voor de kinderen, de ouderen en de zieken.

Gezinnen: de Heer houdt van jullie, de Heer is aanwezig in jullie huwelijk, beeld van de liefde van Christus voor Zijn Kerk. Ik weet dat velen van jullie je edelmoedig erop toeleggen andere echtparen te steunen op hun weg van trouw, veel andere gezinnen te helpen hun weg te vinden in een sociale context die vaak moeilijk en zelfs vijandig is. Houdt moed! Jullie werk van getuigen en evangeliseren is voor de hele wereld nodig. Herinner je dat «in de loop der tijd de naam van de liefde de trouw is», zoals onze geliefde Benedictus XVI heeft gezegd¹⁰.

3. «Weest dankbaar», spoort Sint Paulus ons aan (Col. 3, 15). De zalige Álvaro heeft, denkend aan wat hij aan de heilige Jozefmaria te danken had, gezegd dat «het

Mis van dankzegging in Valdebebas 28 september

Basiliek van San Eugenio Rome, 29 september

Om zes uur 's avonds werd de kist met het stoffelijk overschot van de zalige Álvaro – voor vier dagen – overgebracht van de crypte van de prelaatskerk van OLV van de Vrede naar de nabijgelegen basiliek van San Eugenio, om de verering voor de gelovigen te vergemakkelijken. Vele inwoners van Rome en vele mensen uit alle hoeken van de wereld wachtten de zalige, die in een plechtige processie onder leiding van de prelaat van het Opus Dei naar het heiligdom werd gebracht, op.

Na de Liturgie van het Woord, sprak de prelaat een paar woorden tot het publiek: *"Ik denk dat we allemaal de kist gedragen zouden willen hebben als uiting van dank aan de zalige Álvaro voor zijn leven van overgave en dienst aan de Kerk, voor zijn interesse in elk van ons, en voor zijn dagelijkse liefde voor de wil van God"*.

De prelaat voegde eraan toe: *"We staan hier voor het stoffelijk overschot van een man, een priester, een vriend die alles in de handen van God wist te laten, en dus leefde hij altijd kalm, gelukkig. Hij wist altijd vrede uit te stralen. Laten we oprecht vragen: help ons ook een getuige van de liefde voor God te zijn."* Aan het einde van de homilie zegende Mgr. Echevarría het publiek met een relikwie van de nieuwe zalige.

Vanaf die dag en tot 2 oktober zijn er Eucharistievieringen geweest naast de relieken van de zalige Álvaro del Portillo. Zo'n 40.000 gelovigen, uit landen van Afrika, Azië, Amerika en Europa zijn deze dagen gekomen om in de basiliek van San Eugenio te bidden bij het stoffelijk overschot van de zalige. De volksdevotie tot de nieuwe zalige is al een echt kerkelijk fenomeen, en getuigt ervan dat deze bisschop met zijn woord en vooral door zijn voorbeeld veel goeds heeft gedaan voor honderdduizenden mannen en vrouwen die vol vertrouwen tot God op zijn voorspraak bidden, en hem zien als een voorbeeld van de christelijke deugden. ■

1 De basiliek van San Eugenio 29 September.
2 De kist van de zalige Álvaro in de basiliek van San Eugenio.
3 San Eugenio in de dagen na de zaligverklaring.

beste teken van dankbaarheid is, een goed gebruik te maken van de ontvangen gaven»¹¹. Hij hield nooit op, in zijn prediking, in bijeenkomsten, bij persoonlijke ontmoetingen, overal, over apostolaat en evangelisatie te spreken. Om deze liefde van God die wij hebben ontvangen niet te verliezen, moeten wij deze met de anderen delen; de goedheid van God is erop gericht zich te verspreiden. Paus Franciscus heeft gezegd dat *«de Heer ons deze liefde in het gebed doet ervaren, maar ook door middel van talrijke tekenen die wij in ons leven kunnen lezen, door middel van talrijke personen die Hij op onze weg plaatst»*¹².

«Niet gij hebt Mij uitgekozen, maar Ik u» (Joh. 15, 16). Nadat de Heer heeft benadrukt dat het initiatief altijd van Hem is omdat Zijn liefde er het eerste is, stuurt Hij ons naar alle mensen om Zijn liefde te verspreiden: *«Ik heb u de taak gegeven op tocht te gaan en vruchten voort te brengen, die blijvend mogen zijn.»* (ibid.) Om vruchten voort te brengen van een plant die diep wortel heeft geslagen is het nodig verenigd te blijven met de Heer. Jezus heeft dat net tegen Zijn leerlingen gezegd: *«Blijft in Mij zoals Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, maar alleen als zij blijft aan de wijnstok, zo gij evenmin, als gij niet blijft in Mij»* (Joh. 15, 4).

De schitterende menigte van deze dagen, honderdduizenden mensen in de hele wereld en zo vele anderen, ook die al in de hemel op ons wachten, leggen eveneens getuigenis af van de vruchtbaarheid van het leven van don Álvaro. Broeders en zusters, ik nodig jullie uit om in de liefde van de Heer te zijn en te blijven: in het gebed, in de Mis en de veelvuldige Communie, in het sacrament van de Beëcht, om met deze kracht van de goddelijke uitverkiezing door te kunnen geven wat wij hebben ontvangen en dat te doen door een authentiek apostolaat van vriendschap en vertrouwen. In de brief die paus Franciscus me naar aanleiding van de zaligverklaring van gisteren heeft geschreven, heeft hij ons gezegd dat *«Wij het geloof niet voor onszelf mogen houden. Het is een geschenk dat wij hebben ontvangen om het verder te schenken en het met anderen te delen»*¹³. En hij heeft eraan toegevoegd dat de zalige Álvaro *«ons aanmoedigt niet bang te zijn om tegen de stroom in te roeien en te*

lijden voor de verkondiging van het Evangelie», en ook dat *«hij ons bovendien leert dat wij in de eenvoud van ons dagelijkse leven een veilige en zekere weg naar de heiligheid kunnen vinden»*¹⁴.

Op deze weg begeleidt ons met veel engelen de allerheiligste Maagd Maria. Zij is de dochter van God de Vader, moeder van God de Zoon, bruid en tempel van God de Heilige Geest. Zij is Moeder van God en onze Moeder, de koningin van het gezin, de koningin van de apostelen. Moge zij ons helpen, zoals zij dat met de zalige Álvaro heeft gedaan, op de uitnodiging van de opvolger van Petrus in te gaan: *«Ons door de Heer laten beminnen, ons hart voor Zijn liefde openstellen en toestaan dat Hij degene is die ons leven leidt»*¹⁵, zoals de heilige Jozefmaria vaak heeft gevraagd aan de Almudena, de zeer geliefde en vereerde Maria-afbeelding van dit aartsbisdom.

Amen. ■

¹ Heilige Jozefmaria, *De Smidse*, nr. 270.

² Zalige Álvaro del Portillo, *brief aan de heilige Jozefmaria, Olot, 13-7-1939*.

³ Zalige Álvaro del Portillo, *pastorale brief, 30-9-1975*, nr. 26.

⁴ Vgl. de zalige Álvaro del Portillo, *pastorale brief bij gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van het Opus Dei, 24-9-1978*, nr. 51.

⁵ Vergilius, *Égloga IV*, 60.

⁶ *Eerbiedwaardige Paulus VI, toespraak in Nazareth, 5-1-1964*.

⁷ Heilige Johannes Paulus II, *post synodale apost. exhort. Familiaris consortio, 22-11-1981*, nr. 41.

⁸ Ibid.

⁹ Heilige Jozefmaria, *Christus komt langs*, nr. 22.

¹⁰ Benedictus XVI, *homilie in Fatima, 12-5-2010*.

¹¹ Zalige Álvaro del Portillo, *pastorale brief, 1-7-1985*.

¹² Paus Franciscus, *toespraak, 6-7-2013*.

¹³ Paus Franciscus, *brief aan monseigneur Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei, bij gelegenheid van de zaligverklaring van Álvaro del Portillo, 26-6-2014, liturgische feestdag van de heilige Jozefmaria*.

¹⁴ Ibid.

¹⁵ Ibid.

Mis van dankzegging

Op de ochtend van 30 september werd een Mis van dankzegging gevierd in de basiliek van Sint-Jan van Lateranen. Tijdens de homilie herinnerde kardinaal Vallini, vicaris-generaal van de Paus voor het bisdom Rome, dat de zalige Álvaro del Portillo de heiligheid zocht in dagelijkse activiteiten: "De nieuwe zalige geloofde diep en intens dat God, in Jezus, van ons houdt, ons leven geeft, ons opneemt in zijn familie, de Kerk, voor ons zorgt en ons met vaderlijke genegenheid leidt opdat wij ons ware doel bereiken. Hij werd verliefd op Christus en liet zich door Hem beminnen. Hij opende zijn hart en verliet zich geheel in de Heer.

Zo leefde hij, en aan dit ideaal wijdde hij ook zijn priesterlijk leven; namelijk leren dat te allen tijde, zowel in de kleine dingen van elke dag als in de meest moeilijke en pijnlijke situaties, onze innerlijke houding moet zijn te ontdekken wat God van ons wil en te proberen daaraan edelmoedig te beantwoorden. Daaruit bestaat de christelijke roeping, een roeping tot heiligheid waartoe wij allen geroepen zijn; heiligheid die voor iedereen bereikbaar is in de eenvoud van het alledaagse leven. Degenen die hem kenden kunnen getuigen hoe hij deze liefde van God over wist te brengen. Met fingevoelighed wees hij iedereen op zijn eigen verantwoordelijkheid God en de zielen lief te hebben."

Diezelfde dag, in de middag, bij de Mis van dankzegging in de basiliek van Santa Maria Maggiore, wees kardinaal Abril y Castelló op de apostolische ijver van de nieuwe zalige, aan de hand van een passage uit het evangelie van de dag: "Ik heb nog andere schapen, die niet uit deze schaaftal zijn; ook die moet ik leiden en zij zullen naar mijn stem luisteren en het zal worden één kudde en één herder" (Joh. 10, 16). We zouden kunnen zeggen dat deze zorg van de Heer ook sterk aanwezig was in het priesterlijk hart van de nieuwe zalige. Zijn blik was op iedereen gericht. Met zijn onderricht, gebed en voorbeeld moedigde hij zijn kinderen aan in allerlei verschillende omgevingen te werken, en de kansen te benutten om de figuur van Jezus aan de mensen te doen kennen. Inderdaad, zoals paus Franciscus zegt, "elke christen is een missionaris naar de mate waarin hij zelf de liefde van God in Christus heeft leren kennen." Hij moedigde vele christenen aan om coherent te zijn met hun roeping om het licht van de wereld te zijn, door zichzelf te laten verlichten door de Heer." ■

- 1 H. Mis in de St. Jan van Lateranen
- 2 Dankzeggingsmis in Santa Maria Maggiore
- 3 Kardinaal Abril spreekt de homilie uit in Santa Maria Maggiore

Audiëntie met de Paus Sint Pietersplein 1 oktober

Ongeveer 15.000 mensen die naar Rome kwamen, na het bijwonen van de zaligverklaring in Madrid, woonden de audiëntie met Paus Franciscus bij op de ochtend van 1 oktober en toonden zo hun vereniging met de Paus en dankbaarheid voor de zaligverklaring. De Heilige Vader moedigde de deelnemers aan om de voorspraak van de nieuwe zalige in te roepen, in het streven naar heiligheid: "Ik groet de Spaanstalige pelgrims die uit vele landen zijn gekomen. Ik groet Mgr. Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei en de gelovigen van de prelatuur hier aanwezig om God te danken voor de zaligverklaring van Mgr. Álvaro del Portillo. Moge de voorspraak en het voorbeeld van de nieuwe zalige hen helpen om edelmoedig te beantwoorden aan Gods roeping tot heiligheid en apostolaat in het gewone leven, ten dienste van de Kerk en de gehele mensheid. Heel erg bedankt en dat God jullie moge zegenen". ■

- 1 Audiëntie met de Paus.
- 2 Op weg naar de audiëntie met de Paus.
- 3 De H. Vader begroet Mgr. Javier Echevarría.
- 4 Paus Franciscus groette verschillende pelgrims.
- 5 St. Pieter, 1 oktober, audiëntie met de paus.

SOCIALE PROJECTEN

Ter gelegenheid van de zaligverklaring van Mgr. Álvaro del Portillo, promoot **Harambee Afrika International**, vier projecten die gestart zijn op aanmoediging van de eerste opvolger van de heilige Jozefmaria, stichter van het Opus Dei:

1. Het opzetten van een kraamkliniek. Initiatiefnemer: **Niger Hospital and Diagnostic Centre** (Enugu, Nigeria)
2. De uitbreiding en verbetering van drie medische klinieken en de opleiding van verpleegkundigen. Initiatiefnemer: **Centre Hospitalier Monkole en Institut Supérieur en Sciences Infirmières** (Kinshasa, Congo);
3. Een programma tegen ondervoeding bij kinderen. Initiatiefnemer: **ADECS, Ilomba Rural Center** (Bingerville, Ivoorkust);
4. Beurzen voor Afrikaanse priesters en seminaristen voor studie aan de **Universiteit van het Heilig Kruis** (Rome, Italië).

Prelaatskerk Onze Lieve Vrouw van de Vrede

Rome, 2 oktober

Op 2 oktober's avonds werden de dagen van verering van de kist van de zalige Álvaro in de basiliek van St. Eugenio afgesloten met een plechtig eucharistisch Lof en het zingen van het Te Deum. Tijdens deze liturgische viering, sprak Mgr. Echevarría enkele woorden, waarin hij de wens benadrukte om "alle eer aan God te geven, heel verenigd met de paus te zijn en zich te laten leiden door Jezus". Mensen van alle leeftijden en sociale omstandigheden, ook veel kinderen, vulden de kerk en namen met veel devotie deel aan de ceremonie.

Direct daarna werd de kist met het lichaam van de zalige overgebracht van San Eugenio naar de prelaatskerk van O.L.V. van de Vrede. Honderden mensen begeleidden de begrafenisauto door de straat Bruno Buozzi, die beide kerken met elkaar verbindt. Vele duizenden mensen volgden dit via de rechtstreekse uitzending op de website van het Opus Dei.

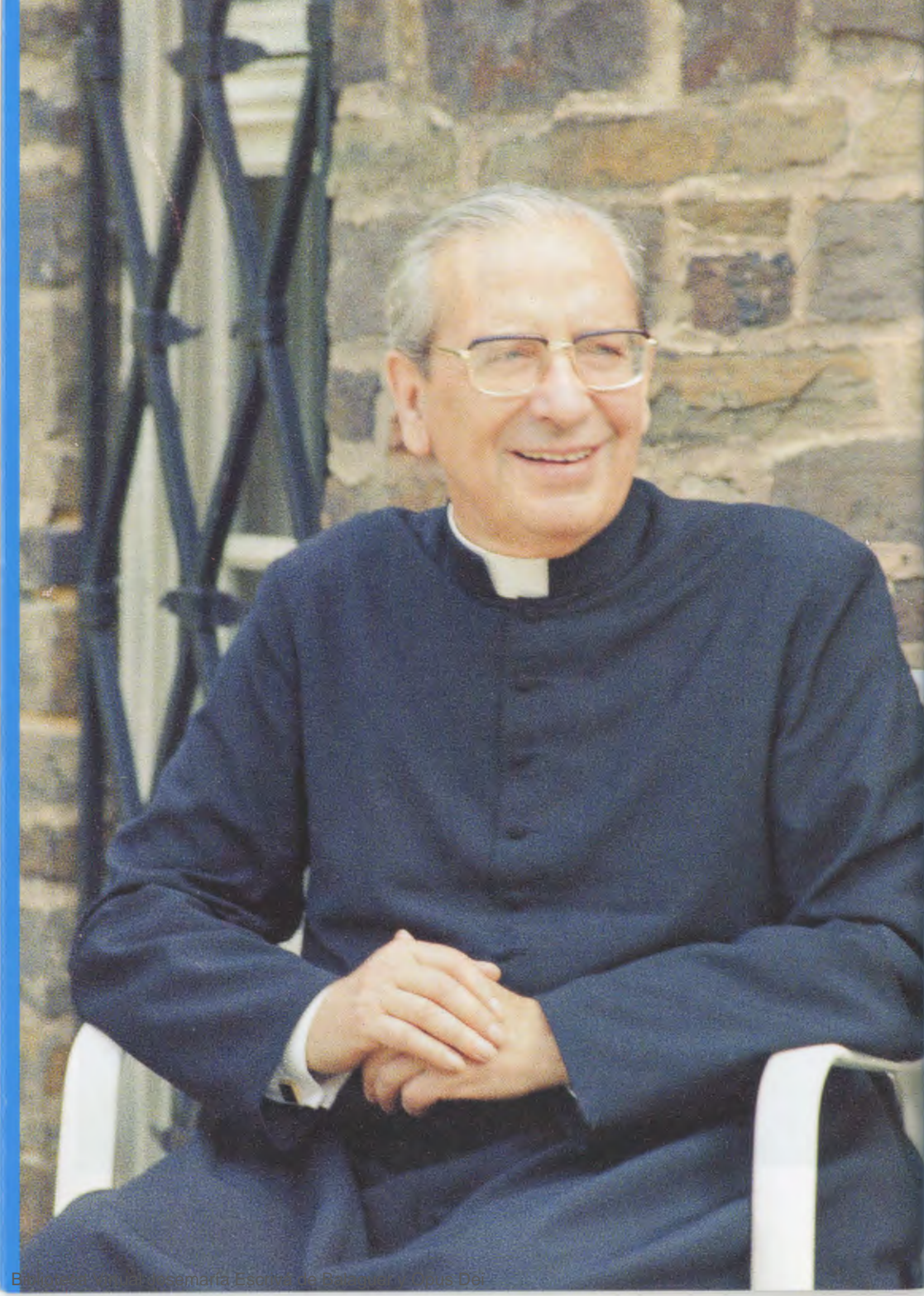
In Onze Lieve Vrouw van de Vrede, sprak Mgr. Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei, enkele woorden van dank aan de eerste opvolger van de heilige Jozefmaria: "Zalige Álvaro, bedankt voor alles wat je hebt gedaan. Dank voor je edelmoedigheid. Bedankt voor de onwankelbare trouw aan God en aan anderen, ook wanneer er moeilijkheden waren (...). Bedankt, we zouden in de voetsporen van je trouw willen treden, de voetsporen van je dienst aan God, van je

apostolische ijver, en alle gelegenheden willen benutten (...). Bedankt en we zullen niet ophouden met dankzeggen".

Vervolgens zegende de prelaat de aanwezigen met een relikwie ex sanguine van de zalige Álvaro, en de kist werd teruggeplaatst in de crypte van de prelaatskerk, op dezelfde plaats waar hij begraven was sinds zijn overlijden in 1994. Op dat graf staan de geboorte- en sterfdatum van de heilige Jozefmaria, de stichter van het Opus Dei, die daar begraven lag van 1975 tot 1992. Dit wijst ook op "de meest karakteristieke deugd van bisschop Álvaro del Portillo: trouw" (decreet van heldhaftigheid deugden, 28 juni 2012). ■

- 1 Afscheid in San Eugenio
- 2 Terugkeer over Bruno Buozzi naar nr. 75
- 3 Zegen met de relikwie van de zalige Álvaro op 2 oktober
- 4 Prelaatskerk O.L.V. van de Vrede
- 5 Verering in de O.L.V. van de Vrede
- 6 Verering van de relikwie van de nieuwe zalige
- 7 In gebed in de Prelaatskerk.

GUNSTEN VAN DON ÁLVARO

Ik verkocht de koe en kon naar de zaligverklaring reizen

Het lag in mijn bedoeling de zaligverklaring bij te wonen van don Álvaro in Madrid, in Spanje, op 27 september 2014. Ik had alleen nog maar een deel betaald en moest de rest nog overmaken. Ik zocht manieren om aan geld te komen, maar alles was tevergeefs. Toen herinnerde ik me dat ik de laatste 3 maanden had aangekondigd dat ik een koe wilde verkopen, maar ik had geen koper gevonden. Op een dag in juni werd ik wakker en bij mijn ochtendgebed vroeg ik aan don Álvaro om mijn voorspreker te zijn. Ik zei hem dat ik naar mijn boerderij ging en dat hij daarom ervoor garant moest staan dat ik iemand zou ontmoeten die de koe wilde kopen.

Ik woonde 's ochtends de H. Mis bij en herhaalde mijn smeekgebed door middel van don Álvaro. Op weg naar de boerderij voelde ik de aandrang om met een slager te spreken en ik stelde hem voor de koe te kopen. Hij toonde daarvoor geen enkele interesse. Ik was erg teleurgesteld en vervolgde mijn weg naar de boerderij. 's Avonds, toen ik me klaarmaakte om naar huis terug te keren, om een uur of 5, hoorde ik iemand hard aan de deur roepen. Hij zei me dat hem ter ore was gekomen dat ik de koe wilde verkopen en hij wilde hem kopen. We onderhandelden over de prijs en we kwamen een bedrag overeen dat precies de hoeveelheid was die mij ontbrak om de reis te betalen. Hij laadde de koe in zijn bestelwagen en nam hem mee. Ik kon het niet geloven.

Ik dankte don Álvaro voor het wonder. Ik heb het geld gestuurd om zeker te zijn van de reis van de zaligverklaring. We moeten don Álvaro niet alleen in het geestelijke om hulp vragen, maar ook in het materiële.

C.O. (Mombasa)

Wij konden de arbeiders betalen

Er waren in ons studentenhuus verbouwingen en wij moesten de salarissen van de werknemers uitbetalen. Het was al de 2e moeilijke maand. De maand ervoor hadden we de reserves opgebruikt en de bankrekeningen

geleegd. Ik had 2 dagen om 7000 euro te vinden. Ik bad tot God op voorspraak van don Álvaro. Na het avondeten vroeg ik aan N. of hij ons kon helpen. Tot dan toe had hij dat niet kunnen doen. Deze keer antwoordde hij bevestigend; hij kon de 7000 euro geven die wij nodig hadden om de werknemers te betalen. Ik dank don Álvaro voor deze gunst.

C. V. (Helsinki)

Wat doen we hier?

Juan reisde naar Rome om deel te nemen aan een congres, als vertegenwoordiger van een vereniging van hoteleigenaren waarvan hij president is. Hij werd begeleid door de secretaris van deze instelling die in Madrid woont. Toen zij zich in het hotel geïnstalleerd hadden zei Juan tegen zijn vriend dat hij een paar bezoeken ging afleggen, als hij er niets tegen had. Hij bood aan om hem te vergezellen. Toen legde Juan uit dat hij naar de prelaatskerk van Onze Lieve Vrouw van de Vrede, in Villa Tevere, wilde gaan, iets wat hij altijd doet als hij naar Rome reist. Zijn vriend, die het Opus Dei niet goed kende, leek het een goed idee en ze gingen op weg. (...) Zij baden bij het lichaam van de H. Jozefmaria en daarna daalden ze af naar de crypte om te bidden bij het graf van don Álvaro. Juan legde hem uit dat diens zaligverklaring binnen enkele weken in Madrid plaats zou hebben en hij moedigde hem aan tot don Álvaro te bidden voor de genezing van zijn vrouw die al een tijd kanker had. Hij was heel dankbaar voor het bezoek en bereid met zijn vrouw voor de genezing te bidden. Binnen enkele weken ontving Juan een telefoontje van zijn vriend die hem, zichtbaar geëmotioneerd, vertelde dat zijn vrouw, na de laatste medische onderzoeken, van de kanker was genezen. Hij twijfelde geen moment aan de voorspraak van don Álvaro. Op 27 september ontving Juan, op weg in een van de bussen naar Valdebebas, een telefoontje van zijn vriend, die hem zei, dat hij bij het opstaan tegen zijn vrouw had gezegd: "Wat doen we hier?". Zij hadden besloten naar Valdebebas te gaan om aanwezig te zijn bij de zaligverklaring, uit dankbaarheid voor de genezing.

J.P. (Barcelona)

Universele devotie

Een nieraandoening

In november 2012 ging R.R. naar een ziekenhuis voor een hartcontrole. Tijdens dat onderzoek deden ze een proef met radiologisch contrast, dat zijn nieren schade toebrengt; zij functioneerden 2 maanden niet. De artsen dachten dat de nierfunctie van R.R. zich nooit meer zou herstellen. Toen baden wij tot don Álvaro en de nieren van R.R. begonnen weer te functioneren, tot grote verbazing van de artsen. R.R. is don Álvaro heel dankbaar, omdat hij geen permanente dialyse hoeft te ondergaan en zijn nieren weer normaal zijn gaan functioneren. Nu, na een jaar, is het nog steeds goed.

M.M. (Chicago)

Verkoop van het schooltje

Sinds een jaar begon mijn moeder economische problemen te hebben met het schooltje waar ze al 20 jaar werkt. De economische situatie van het land verslechterde en ze was genoodzaakt de instelling te sluiten. Het probleem bestond er ook uit dat ze de economische middelen niet had om het personeel te betalen en om het proces van opheffing te betalen was veel geld nodig. We begonnen (mijn moeder en ik) de voorspraak van don Álvaro in te roepen om een snelle oplossing te vinden. Mijn moeder zelf zat ook krap bij kas en er waren dagen dat ze bijna niets te eten had. Zo gingen de maanden voorbij. Iedereen van de familie was bezorgd. Er waren momenten waarin we alleen maar zagen hoe ingewikkeld de dingen werden, maar we hadden de zekerheid dat don Álvaro ons zou helpen.

Enkele weken geleden verscheen er een man die de lokalen van de – intussen definitief gesloten – school wilde kopen. Ze kwamen tot een eerste verkoopovereenkomst, maar niet definitief. 1 september 2014 kwamen ze tot een eindovereenkomst en het eigendom werd verkocht. Het was door de hulp van don Álvaro. Om niet ontmoedigd te worden zag ik elke dag de video waarin het wonder van José Ignacio wordt uitgelegd, die door don Álvaro geholpen werd.

Don Álvaro is een trouwe vriend, een kameraad, een echte vader; hij laat ons op geen enkel moment alleen. Ik bedank voor deze zo speciale hulp en voor zijn dagelijkse nabijheid in mijn strijd.

I.M.M. (Rome)

Een trombose in het oog

Ik groet u en ik richt me tot u om u te laten weten dat ik op voorspraak van don Álvaro del Portillo de gunst heb ontvangen die ik hem vroeg. De ontvangen genade bestaat erin dat ik volledig genezen ben van een trombose in mijn rechteroog. Ik vertel u in het kort wat me gebeurde: maandag 29 april 2013 ging ik naar de oogarts vanwege verminderd zien met mijn rechteroog. Hij onderzocht mij goed en kwam tot de diagnose dat ik een trombose had in het onderste netvlies van mijn rechteroog. Toen legde hij me uit dat dit soort problemen meer voorkomt bij oudere mensen van ongeveer 75 jaar; en dat het heel weinig voorkomt op mijn leeftijd (40 jaar). Hij vertelde ook dat de trombose niet goed behandeld kan worden en als het wel gebeurt, is het niet volledig doeltreffend. De oogarts vroeg me, om meer zekerheid te hebben, dat men mij een aantal oogonderzoeken af zou nemen; deze bevestigden de eerste diagnose.

De arts vroeg me een maand later terug te komen; ik kon niet veel doen, want het centrum van mijn oog was een beetje ontstoken. Bovendien wilde hij dat ook een hematoloog mij zou zien om de desbetreffende onderzoeken te doen en zo op een of andere manier te kunnen bepalen wat de oorzaak was van de trombose. Gedurende deze maand bad ik een novene (prentje) tot don Álvaro del Portillo. Bij het 2e bezoek aan de oogarts onderzocht hij het gezichtsvermogen van mijn rechteroog en hij was verbaasd dat het helemaal goed was, dat ik zonder enige moeite kon zien; dat het niveau van zien van mijn rechteroog weer hetzelfde was als dat van mijn linkeroog. Ik ben heel dankbaar voor de voorspraak van don Álvaro del Portillo.

S.C. (Santiago)

Twee gunsten op rij

Ik schrijf u om te danken voor de voorspraak van don Álvaro del Portillo. Allereerst omdat mijn familie het eerste huis kon krijgen; de subsidie verkrijgen was heel moeilijk vanwege de hoeveelheid formaliteiten en al het papierwerk dat het met zich meebracht. In de 2e plaats wilden ze me in het ziekenhuis waar ik ontslag had genomen de laatste maand niet uitbetalen. Ik had al 6 maanden geen geld ontvangen, maar dankzij de voorspraak van don Álvaro was het toch in de 2e week van gebed mogelijk.

A. N. D. G. (Colombia)

